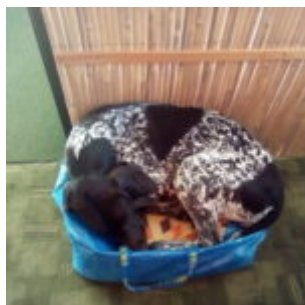

Jojo, bez pánčičky měli ohařiska tenhle víkend. Nebo tak napůl teda, páč pánčička dostala od páníka zaracha. Prej s tuberou se ven nechodí, aneb rachotí mi to na průduškách a vypadá to, že mám černej kašel. A protože se blíží Velikonoce, čtyři dny volna a má přijet vzácná návštěva, byla jsem tentokrát poslušná a oni si museli vystačit sami.

Sobota patřila zase chalupě, kde Brtník řádl uvnitř a pustil se do uklízení a čoklidi řádili venku. Někteří teda víc, páč Talířka si zas dala rychlej sprint loukou za chalupu a tím pádem si zasprintil i Brtník. Výledek byl ten, že Talířová ze sebe vytvořila na cestě provinilou hroudu a bylo jí sděleno, co je zač ona i celý její předchozí pokolení. Následně si spravila reputaci, když při procházce polema navolno ustála, pravda v blízkosti u Brtníka, ale i tak! přeběhnutí stáda srn. Tomu říkám výkon. Domů se fšící vrátili spokojení a veležiškovní (Brtník páč uklidil celou tu chalupu sám a čoklidi, že byli velevzorovaní) a tím pádem si zasloužili co?? Čerstvě upečený švestkový buchty. Všichni tři shodně tvrdili, že se mi moc povidly. Co se mi ovšem velmi moc povidlo, byla jedna rychlovka, kterou jsem tůdle shlédla v tydlevízi. To se vezme kus pórku, orestuje se to, přihodí se k tomu tuňákový kousky v oleji, orestuje se to, přikydne se k tomu jedno vajíčko, dorestuje se to a smíchá se to. V našem případě ne s klasickou těstovinou, jak radil recept, ale se špeclema, který se přesně za tu dobu, co se to restuje, uvařej. Bylo to skvělý, rychlá a levná a výborná rychlovka. Doporučuju.

Páč mě tato činnost naprosto vysílila, odpadla jsem v obýváku a totál vytuhla. Aby mě v jedenáct vzbudilo jakési podezřelé štrachání. V setmělé předsíni. Brtník už byl odstěhován do ložnice. Nebyla jsem schopná v rozespalosti identifikovat, o co kráčí. Nakonec mě to zvedlo z gauče a potácela jsem se do předsíně. Abych se vzápětí po otevření dveří tiše hihňala jako idiot. Tka, idiotka. Ale věřte mi, že byste nedopadli jinak. Na zemi pod zrcadlem ležela modrá taška z Ikei. V tašce dvě tlusté deky z chalupy. A na dekách v tašce..... ležel flekatej stočenej preklik, kterej zoufale bojoval s tím, aby se tam udržel. (foto vytvořeno až ráno v kůchni):

Flekatej preclík v tašce, aneb Tali dělá jorkšíra

Bohužel, příroda a její zákony jsou neúprosný, takže preclík nakonec boj prohrál a se zoufalým výrazem se vylil z tašky na podlahu.

Fleky se vylily z tašky na podlahu...

Bylo těžký, hrozně těžký se nesmát nahlas. Bylo mi preclíka líto. A taky - nechtěla jsem řvát smíchy o půlnoci na celej barák. I vyzvala jsem nešťastného preclíka, ať jde se mnou do obýváku, že budu bydlet dneska v noci spolu. Aby to nebylo Rumíčkoví líto, nechala jsem mu otevřené dveře, kdyby se chtěl připojit. Ten, narozdíl od nešťastného preclíka, který mě několikrát za noc přišel zkontrolovat, jestli nejsem náhodou vzhůru a případně, zda by se preclík nemohl na gauč přitulit /Což teda nemohl, neb od toho jsou jiné gauče/, byl rozumný a přišel mi funět do gezichtu až tak kolem sedmý hodiny. Vyloženě jsem se fakt prospala.

Protože ráno nevypadalo na krásný počasí, byla jsem i tentokrát za poslušnou a zůstala

doma. Abych toho pak litovala, protože se udělalo vyloženě hezký počasí a všichni byli NA VÝLETĚ V POTEPLÍÍÍÍÍÍ!!! A co já doma!! Hrozný, fakt hrozný. Tak jsem ze zoufaství namalovala kupou barevnejch kolíčkůch, větviček a vyrobila vynikající goulage. A doufala, že aspoň oni si to užijí. A podle všeho si to užili. Talířová byla furt navolno a až na jedno zaváhání byla velezzorovaná. A to dokonce i v hospodě, kde byli ponecháni s Rumíčkem o samotě, když jim šel Brtník pro vodu. A podotýkám, že v té hospodě nebyli jedinými psy, dalším psím stolovníkem byl zdatný vlčák. Talířová s v lesním rybníku užila plováního a plovla a plovla a plovla, až z ní byla taková malá Talinka. Poté vylezla na břeh a uuuutykaláá. Nikoliv ovšem do kšá, alébrž vzorovaně zpátky k Brtníkovi a Rumíčkovi. Z podaného hlásání jsem měla obří radost. Z čeho jsme posléze neměla radost vůbec bylo..... že se Talírka počůrala. No kdyby počůrala..... s prominutím stihla prodojit kuchyň i kus jídelního koutu. A posléze další louži vytvořila na balkoně, kam jsem ji musela přesunout, než se stihne ta potopa, kterou vytvořila, vytrít. Vůbec nechápu, kde se v ní tolik tekutiny mohlo vzít. Tohle už se jí nepodařilo fakt dlouho. A já doufám, že to bylo jen z té vody, co nalohnila pravděpodobně při plavání, že není nijak nastydlá. Každopádně půjdu koupit brusinky, jen tak pro sichr.

Ráno rozhodně nastydle teda nevypadala. Vzhledem k tomu, že byla po víkendu taková pěkně vláčná, řekla jsem si, že budem držet kurz a šlo se ven navolno. Mno start nebyl zrovna takovej, jak jsem si představovala ☐ . Ač jsme doma shodou okolností hráli hru - Pečivo a chléb na podlaze ložené, nejsou pro mě pečené - tak to, co platí doma, ještě neplatí prostě venku a tak Tali vzorně sešla dolů a hópła s přehledem pod keřík a kus chleba byl její. No musíme na tom prostě pracovat. Jí všechno dlouho trvá, než si nahraje na hadrdisk. Když jí byl chleba vyklepán ze chřtánu, rozletěla se, rozhicovaná z toho dobrodružá, prostorem na louku, aby se hnedle zase řítla ke mně. A šli jsme si hrát fšící s balonkama. Učím Talinku čutanou, děsně ji, pochopitelně, baví stíhat vyčutnutej tenisák. Na chvílku ztratila "chudera" koncentraci a musela utíknout bez dovolení k vodičce. Tak Koláče vlítlo za ní, zatklo ji a potupně vedlo jak berana na porážku zpátky na louku. Tam přišlo lehni a Koláče šlo vyčesávat Rumíčka. Mimochodem, Rumíček se nejlíp vyčesává, když dělá borderu u žužlobalonku. To se vám ten čokl ani nehne ☐ . Pak jsem trochu přešetila i Talinku a dala jí volno. A čutla jí míček dolů k vodičce. Radost udělala Talinka, velkou radost, neb se zasejc hned zhmotnila na zavolání zpátky. Zopákly jsme si to a pak už se šlo pomalu domů. Ještě s Rumíčkem udělat "Ťapičky" a "Zadní" (Talírka, když to viděla, hnedle se taky hrnula, což je fajn), pak jsme šli ještě na roštový schody, tam se Talinka tolik nehrnula a ještě si oběhnout

zábradlí k pobavení těch, co šli do prasé. A už se mazalo fakt domů. A víte co bylo fajn? Že jsem celou tu dobu, kdy jsme šli z louky domů a Tali byla na vodítku..... měla to vodítko volně ložený na jednom jediném svém prstíku. Paráda! Pak jsme ještě potkali Miušku, obří plašivou fenku s jejím pidi kamarádem. Tam mi Tali taky udělala radost, protože i když Mia štěkala a hopsala (ona nikdy neví, jestli se má bát, nebo si hrát, tak je to celý takový zmatený), byla Tali “při vědomí” a i se hezky chovala k tomu mrňousovi. A navrch ještě, když jsme šli barákem a oni potkali milůvanou sousedku Danušku, tak ji neušlapali jako hroda tatarůch, alébrž se chovali velmi civilizovaně. Jojo, pondělky jsou vždycky fajn, to jsou ti psi takový pěkně vláční!! ☐